

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Augustini Barbosae ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Tertivs Et Qvartvs Decretalivm Libri continentur

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

De Purificatione post partum. Tit. XLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95279](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95279)

S V M M A R I V M.

1. Natiuitatis festum si occurrit sexta feria, licitum est omnibus carnes comedere, exceptis professis.
2. Vovens absolute non comedere carnes die Veneris, si postea in ea eueniat festum Natiuitatis Domini, tenetur ea die carnibus abstinere.
3. Regularis, qui ad ieiunium Feria Sexte ex obseruantia Regulari adstrictus est, non potest comedere carnes si in ea eueniat festum Natiuitatis Domini.
4. Religiosus factus Episcopus potest licite carnibus vesci Feria Sexta in qua Natale Domini incidit.

CAP. Explicari. III. & ult.

Honor. III.

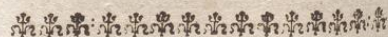
Natiuitas Christi si venerit Feria Sexta, licitum est omnibus vesci carnibus secundum consuetudinem Ecclesie generalis, exceptis professis, & vovensibus. Si vero aliqui ob deuotionem velint illa die abstinere a carnibus, non sunt reprehendendi. Colligunt ex Ordin. Abbantiq. Innoc. Collect. Zabar. Ioan. Andr. Butr. Henric. Host. Anchar. Panorm. Cened. collect. 51. Via. in ration. lib. 3. iuris Pontif. pag. 448. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 546. remissiuè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Qui nec voto. Ergo absolute vovens non comedere carnes die Veneris, & postea in ea eueniat festum Natiuitatis Domini, tenetur ea die a carnibus abstinere, & ita per hunc text. docent Palud. in 4. dist. 38. q. 4. Syluest. verbo ieiunium q. 10. Cordub. in suo questionario, q. 169. Valq. 1. 2. q. 7. art. 4. disp. 20. cap. 4. n. 28. Beja responsorum casuum conscientie p. 2. casu 6. Sayr. in claus. Regia. lib. 6. cap. 8. n. 11. Hieron. Llam. in sum. p. 3. c. 5. §. 28. Ortiz in sum. c. 19. m. 21. Philarch. de officio Sacerd. tom. 1. part. 2. lib. 3. c. 25. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 18. c. 20. n. 290. Soar. de Relig. tom. 2. lib. 4. c. 20. n. 7. Portel. in addit. ad dubia Regul. verbo ieiunium, n. 9. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 1. diff. 2. n. 6. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 5. c. 9. q. 60. Molfes. in sum. Theologie moralis, tom. 1. tract. 11. c. 14. Diana resol. moral. p. 1. tract. de ieiunio, resol. 2. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. c. 11. n. 61. Fr. Emman. q. Regul. tom. 3. q. 45. art. 3. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religiosorum, lib. 1. q. 15. n. 2. quicquid contrarium velint Azor instit. moral. p. 1. lib. 11. c. 20. q. 3. Molin. de iustitia, tr. 2. disp. 272. n. 3. Fagund. præc. 4. lib. 1. c. 6. n. 6.

Nec Regulari obseruantia, &c. J Notatur ad hoc quod ille, qui Regulari obseruantia adstrictus est ad ieiunium Ferie Sextæ, non potest carnes comedere si in ea eueniat festum Natiuitatis Domini, vt per Molin. in summa confessorum in 3. precepto Decalogi, §. 10. fol. 58. verso, Fr. Emman. d. q. 45. art. 2. & 3. vbi art. 4. resoluit quod Religionibus in quibus ex voto, aut ex precepto, aut ex obseruantia Regulari est illicitum vesci animalium extremitatibus, & intestinis in die Sabbati, non possunt Regulares ea comedere, quando Natiuitas Domini in Sabbato occurrit. Ludon. Beja d. casu 6. Sanch. d. c. 11. m. 59. & seq. & tom. 2. lib. 6. c. 6. n. 20. in princip. An autem voto, vel statuto Regulari adstricti ad carnes non edendas in die Veneris, possint eas edere eueniente in ea festo Natalis Domini, si votum, vel statutum tollatur per priuilegium Apostolicum? Affirmatiue respondent Syluest. verbo Dominica, n. 2. & verbo Ieiunium, q. 10. & ibi Armil. n. 13. Beja d.

part. 2. casu 3. Ludon. Lopez in instructorio conscientie, p. 2. c. 11. 2. Sà verbo Ieiunium, n. 6. quos refert, & sequitur Barthol. à S. Fausto d. lib. 1. q. 15. vbi q. 156. contra Medinam lib. 1. sum. c. 14. §. 10. tenet eum, qui statibus voto, & Regulari statuto in tali die carnes edit, peccare solum contra votum, vel Regulare statutum, non autem contra ius commune, quia Pontifex in presenti, cum omnibus fidelibus in ea prohibitionem dispensat, relicta sola voti, vel statuti Regularis oblatione, ac proinde, qui illa die carnes ederet, non peccaret nisi contra votum, vel Regulare statutum. Vnde sublata iuris prohibitionem per hunc text. in ea, quæ remanet ratione Regularis obseruantie, poterit Prelatus Religionis dispensare cum suo subdito in esu carniū in Sexta Feria si sit Natale Domini, vt resoluit Sà d. verbo Ieiunium, n. 6. Fr. Emman. d. q. 45. art. 3. vers. tenet, Sanch. d. lib. 4. c. 11. n. 63.

Vtrum autem Religiosus factus Episcopus possit licite carnibus vesci Feria Sexta in qua Natale Domini incidit, poterit non immerito dubitari, cum adhuc Religiosus sit, & votis, quæ in religione emisit, adstrictus maneat. Verum dicendum est Religiosum creatum Episcopum, cui iuxta suæ Regulæ constitutiones carniū esus Feria Sexta interdictus erat, posse licite eis vesci Sexta Feria in qua festum Natalis Domini occurrit, vt Turcremat. in cap. vnic. n. 1. casu 18. q. 1. & in cap. carniū, de consuetud. dist. 5. Zabar. in Clement. 2. in princip. n. 7. q. 2. de censib. Caiet. in opuscul. 1. tract. 15. de obligat. & obseruat. precep. q. 2. Conar. in c. 1. de testam. n. 18. Soc. lib. ult. de inst. quest. ult. art. ult. col. 6. & 7. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 10. n. 4. Sanch. d. lib. 6. c. 6. n. 20. vbi etiam aduertit quod si Religiosus ille Episcopus esset ex Fratribus Minimis, qui solemne à carnibus abstinencia votum emittunt, iuxta aliquorum opinionem, peccaret mortaliter edendo, quia text. in presenti, excipit eos quoque, qui ex voto tenentur a carnibus abstinere, sed ibi resoluit eum posse carnibus vesci. Ratio huius, & supradictæ resolutionis ea est, quia Religiosus Episcopus immunis manet à votis, quæ præter substantialia ex Religionis præscriptio emittuntur, vt probant Caiet. & Soc. locis proximè citatis. Nec obstat text. in presenti, dum priuilegium in eo contentum denegat adstrictis Regulari obseruantia ac carniū Feria Sexta Natalis Domini abstinencia, quia intelligitur de adstrictis debito legali, non autem de adstrictis solo morali debito; eo vel maxime quod tunc hoc morale debitum cessat, cum consentaneum sit Episcopum in tanta solemnitate cum cæteris populis conformari.

De Purificatione post partum.

TIT. XLVII.

SUPER hanc rubr. scripserunt Zabarel. Butr. Ioan. Andr. Anch. Panor. Guillelm. Durand. in breuiario aureo, iuris Canon. fol. 117. Martin. Melsart. in epitome Decret. fol. 152. verso, Petr. de Ravenna in compendio iuris Canon. Dan. Venat. in analysi methodica iuris Pontif. a pag. 511. Goffred. & Host. in sum. innot. tit. Alex. Callan. & Anast. Germon. in paratilis ad quatuor libros Decret. sub hoc tit. nouè Barthol. Carthagena in exposit. tit. iuris Canon. sub eodem.

SUMMARIUM.

1. Mulier post partum statim potest ingredi Ecclesiam, nec tenetur abstinere per aliquot dies secundum legem Mosaicam, & n. 2.
3. Coniugij usus an licitus sit eo tempore, quo durat immunditia illa corporalis post partum, ostenditur.
4. Menstrui tempore an sit peccatum accedere ad uxorem remissive.
5. Præcepta caeremonialia, vel iudicialia legis veteris in lege Evangelica vim amplius legis non obtinent.
6. Præcepta caeremonialia, & iudicialia legis veteris in quo differant, ostenditur.

CAP. Volens, Vnic.

Innoc. III.

Mulier post partum potest statim ingredi Ecclesiam, quia evanuit umbra legis, & illuxit veritas Evangelij. Si tamen ex veneratione aliquandiu velit abstinere, non est improbanda eius devotio. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabari. Butr. Ioan. Andr. Host. Anchar. Henric. Panorm. Vidian. in ration. lib. 3. iuris Pontif. pag. 445. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 546. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 3. tit. 36. cap. vnic.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. colligit Sanchez de Matrim. lib. 9. disp. 2. n. 8. vbi aduertit lege antiqua Leviticus 12. præscriptum fuisse, ut mulier masculum pariens abstinere quadraginta diebus ab ingressu Ecclesiarum, feminam vero octoginta, quia durabat adhuc corporalis immunditia, donec eo transacto purificaretur, quod quidem præceptum cum ad caeremonialia pertineret iam extinctum est, quod quidem purificationis præceptum non potuit efficere Beatissimam Virginem; ratio est primo, quia lege purificationis afficiebatur solum mulier, quæ suscepto semine pariebat, sic enim habetur in vulgata editione, sicque legunt Septuaginta; secundo, quia purificatio instituta erat ob immunditiam legalem, quæ inducitur videbatur ob immunditiam puerperij, & ob peccatum in Beatissima autem Virgine non aderat immunditia legalis, seu puerperij, ita Origen. homil. 8. in Levit. S. Bernard. serm. 3. de purificat. Soar. in 3. part. tom. 2. disp. 16. sect. 2. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 1. c. 18. q. 3. Bonac. de sacros. Christi incarnat. disp. 3. q. 2. punct. 3. n. 2.

Soler autem dubitari an licitus sit usus coniugij eo tempore, quo durat immunditia illa corporalis post partum; Butr. in rubr. de sponsalib. num. 14. & Alexand. Nauo ibid. num. 21. casu 1. sentiunt tunc esse peccatum mortale petere debitum, nec esse reddendum cessante fornicationis periculo, per cap. ult. disp. 5. ibi, & nisi purgationis tempus prius transferat, viris suis non debent admisceri. Paul. verb. Tabien. Monald. Ludovic. Lopez. Jacob. de Graff. & alij apud Sanchez d. disp. 22. n. 19. asseuerant esse veniale; sed ipse Sanchez cum D. Antonin. Angel. Turrecremat. Palac. Henriquez. & aliis probabilius existimat nullam esse culpam nisi ex eo concubitu grauis morbus feminæ emerere, & responderet textum in dicto cap. ult. loqui de consilio.

4. Vtrum autem tempore menstrui sit peccatum accedere ad uxorem, ipsaque teneatur debitum viro peccatum reddere? vide Henric. in summa, lib. 1. c. 15. n. 7. Sanchez d. disp. 21. num. 5. & 15. Valer. Reginald. in praxi fori punit. lib. 31. n. 342. Rebell. de oblig. inst. p. 2. lib. 3.

q. 19. Agid. de Coninch. de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 34. dub. 9. num. 76. Bonac. de matrim. q. 4. punct. 6. n. 9. & 10.

Quod postquam umbra legis evanuit.] Notatur ad hoc, quod præcepta veteris legis caeremonialia, vel iudicialia in lege Evangelica vim amplius legis non obtinent, vt docent D. Thom. 1. 2. quest. 104. art. 3. vbi Caiet. & 2. 2. q. 87. art. 1. in solutione quest. Scholastici in 4. sentent. dist. 3. vbi S. Bonavent. art. 3. q. 2. & Scot. quest. ult. Alphons. à Castro de lege penali, lib. 1. c. 15. Tiraq. de retraitu ligni in prefat. n. 8. cum seqq. Sot. de iustitia, lib. 2. quest. 5. art. 5. Couar. variar. lib. 1. c. 17. n. 1. Navarr. in man. cap. 11. num. 2. Cald. Pereira de potestate eligend. cap. 7. num. 3. Moneta de decimis, cap. 1. quest. 2. num. 13.

In hoc tamen differunt caeremonialia, & iudicialia hæc veteris legis præcepta, quia caeremonialia servari non possunt tempore legis novæ cum mortifera effecta sint, demptis tamen illis, quæ magis pertinebant ad deuotionem quandam, ac ritum sacrificiorum, eorumque ornatum, quàm ad futuræ legis, Christique nascituri præfigurationem, huiusmodi sunt vestes Sacerdotum, Altare, Thurificatio, & alia his similia, quæ etiam post legem Evangelicam statuta fuerunt, & ab Ecclesia servantur: iudicia vero cum solum mortua sint, licet non obligent tempore gratiæ, tamen observari poterunt sine peccato, quatenus per habentem potestatem legis condenda fuerint approbata, vt docent Couar. d. cap. 1. num. 1. vers. hinc, Menoch. de arbitr. casu 290. num. 10. Moneta d. cap. 1. quest. 2. num. 14.

De Ecclesiis adificandis, vel reparandis.

Tit. XLVIII.

SUPER hanc rubr. scripserunt Zabari. Ioan. Andr. Butr. Anchar. Panorm. Guillelm. Durand. in breuiario aureo, fol. 115. verso, Ioan. de Londis in breuiario sanctorum Canon. fol. 175. Martin. Melnart. in epitome Decret. fol. 152. Petr. de Rauenna in compend. iuris Canon. Dan. Venat. in analysi methodica Pontif. pag. 511. Goffred. & Host. in summa huius tit. Alex. Callan. & Anast. Germon. in paratitulis ad quinque libros Decret. Barthol. Carthagena in exposit. tit. iuris Canon. sub eod. Zypæ. in analyt. postremi iuris Ecclesiast. enarrat. pag. 308.

De materia tituli vide Concil. Trident. sess. 7. de reformatione S. & sess. 21. de reformatione c. 7. Hieron. Roman. lib. 4. de Republ. Christiana cap. 1. & 2. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 9. c. 3. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de clerico debitoribus, §. 13. 14. & 15. Salgado de protect. Regia, tom. 1. p. 3. c. 5. Et de Ecclesiis reparandis specialem tractatum edidit Petr. Pechius.

Ecclesiis.] Dicitur à verbo Græco, ἐκκλησιᾶν, quod significat euocare, vnde pro significato habet enocationem, seu certum vocatorem, ad hanc enim quotquot veniunt, Dei vocatione vocati veniunt, & nullus proprio instinctu adiungitur congregationi Saluatoris, & ideo Ecclesia idem est quod congregatio fidelium, Azor. cap. 15. ibi, erat enim Ecclesia confusa, cap. Ecclesia de consecrat. dist. 2. in cap. cum clericis 16. de verbor. significat. gloss. ult. in cap. fin. ne Prælati vices suas, faciunt multa, quæ circa auctoritatem Concilii Trid. sess. 5.